

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

پنجشنبه ۰۲ مارچ ۱۰۲۳

مترجم: فریده نوری

جیوپولتیک

ولایت ننگرهار در افغانستان، منطقه سرخ رود

معدن تلیک (Talc) آن مشهور است

منبع: مجله دیپلوماسی

نویسندگان: Alicia Piveteau و Guillaume Pitron

تاریخ نشر: جنوری و فبروری ۲۰۲۲

معادن افغانستان

یک ظرفیت غیر قابل استفاده

اگر لاجورد، زمرد و یاقوت از جمله سنگ های قیمتی و مشهور افغانستان اند، دیگر منابع ایکه در زیرزمین افغانستان موجود است، کدام ها اند؟ به کدام اندازه از نقطه نظر ستراتیژیک قابل اهمیت می باشند؟

با استفاده نمودن از ذخیره های معادن مس، آهن، المونیوم، طلا، یورانیوم، تلمک و مرمر، افغانستان یک سرزمین پر برکت است. در بین تمام این منابع، مخصوصاً به دلیل لیتیوم و تعداد دیگر زمین های نادر، یک سرزمین بخصوص ستراتیژیک به حساب می رود.

در سال ۲۰۱۳ تمام منابع زیر زمینی افغانستان توسط ملل متحد به هزار میلیارد دالر و توسط انستیتوت مطالعات جیولوژیک امریکا (Institut d'études géologiques) به ۹۰۰ میلیارد دالر ارزیابی گردیده بود.

موازی به آن وحید الله شهرانی وزیر پیشین معادن در سال ۲۰۱۲ سی فیصد معادن را به سه هزار میلیارد دالر و به فکتور های مختلف ارتباط و ارزیابی نموده بود. (سفارت افغانستان در واشنگتن D.C ۲۰۱۲)

نوسان نمودن این برآورد ها به عوامل مختلف ارتباط دارد، بعضی ها می گویند که این منابع معدنی افغانستان می تواند مانند پترول که برای عربستان سعودی بود، باشد.

قرار ارزیابی آژانس بین المللی انرژی، برای این که انتقال انرژی عمل کند بر اساس توافقات پاریس، احتیاج به لیتیوم تا به سال ۲۰۴۰ ضرب ۴۲ خواهد شد: اجازه ذخیره نمودن انرژی و خود مختاری وسایل برقی را خواهد داد. لیتیوم برای ساخت بطری های موتر های برقی و تیلفون ها یک جزء ضروری آن می باشد.

از طرف دیگر علاوه شدن این منرال توسط کمیسیون اروپا در لیست معادن ستراتیژیک، برای خود مختاری اروپا مورد انتقاد واقع شد.

قبل از گرفتن قدرت توسط طالبان در ۱۵ اگست ۲۰۲۱، وضعیت استخراج معادن چگونه بود؟

چگونه بی ثباتی سیاسی بالای سرمایه گذاری معادن تاثیر می اندازد؟

هر قسمیکه رنگ سیاسی در قصر ریاست جمهوری در کابل باشد، از طرف غرب هیچ نوع اقدام برای استخراج معادن به صورت رسمی و به مقیاس بلند وجود ندارد.

افغان ها برای ضرورت شان از بعضی مناطق معادن سنگ گچ و مرمر را به صورت غیر رسمی و بدون وسایل تخنیکی یا فنی به صورت بسیار ابتدایی و بدون مجوز قانونی استخراج می نمایند.

با وجود ضعف زیربنا ها، رئیس جمهور اشرف غنی در قدرت، بین سال های ۲۰۱۴ الی ۲۰۲۱ برای غنی سازی کشورش بالای معادن حساب می نمود. آگاه از وضعیت ابتدایی سکتور، وی با یک سیاست فعال و با اراده کوشید تا سرمایه گذاران خارجی را تشویق نماید. با وجود تلاش ها، شرایط استخراج همچنان نامساعد باقی ماند.

فعالاً تنها چین بالای معادن سرمایه گذاری نموده است.

چین دومین کشور تولید کننده بزرگ مس و بین شصت الی نود و پنج فیصد تولیدات از زمین های غنی از منرال های نادر می باشد.

علاقتمندی چین به مواد معدنی افغانستان چگونه توضیح می شود؟

چین چگونه خود را با بی ثباتی سیاسی و امنیتی افغانستان مطابقت می دهد؟

پیکن یک سیاست متنوع تدارک یا تأمین را، مخصوصاً در مقابل لیتیوم که وابسته به به واردات ممالک امریکای جنوبی می باشد، به پیش می برد. در مورد علاقه اش برای زمین های نادر و غنی از مواد معدنی افغانستان، آنان توضیح می نمایند که اولاً آرزو دارند که این صنعت را در خارج از سرحدات خود نیز انتقال دهند و همچنان استخراج این مواد بسیار کثافت هوا را بلند می برد و دلیل دیگر کمبودی آن است که منابع ملی شان را تهدید می کند.

از سال ۲۰۰۸ la China Metallurgical Group Corporation، اولین اقدام چینی ها با امضای نمودن یک قرارداد با دولت افغانستان بود. فلذا شرکت دولتی چینی حق بالای استخراج مس عینک که در ۳۵ کیلومتری در جنوب کابل در ولایت لهوگر واقع می باشد، دارد. پول هنگفت در حدود ۵٫۶ میلیارد یورو در بین سال های ۲۰۰۸ الی ۲۰۱۱ پرداخته شد، برای یک نتیجه مایوس کنند و دلسرد کننده.

همچنان یک مقدار پول برای تضمین امنیت منطقه و ثبات مناطق اطرافش برای طالبان پرداخته شد. هنگامیکه در تابستان ۲۰۲۱ امریکایی ها افغانستان را ترک کردند، چین فوراً آرزوی انکشاف دادن پروژه های اقتصادی در تمام موارد را با همسایه خود اعلام کرد. بدون تعجب، در قرارداد های اقتصادی شرایطی برای پرنسپ های دیموکراتیک مد نظر نبوده و برای چین و افغانستان امکانات تعقیب نمودن فعالیت های اقتصادی کاملاً مجزا از سیاست می باشد.

بطور کلی پیکن تعهد نمود که در امور کابل مداخله نکرده و به صورت سمبولیک یک توافق نامه عدم تجاوز و عدم مداخله در امور داخلی همدیگر بین جانبین با حفظ روابط دیپلماتیک به امضاء رسید.

برای نشان دادن تصویر خوب از خود، طالبان نیز تعهد نمودند که روابط خوب همسایگی را مراعات نموده و برای اغتشاشگران و یغور اجازه فعالیت را در داخل خاک افغانستان نمی دهند.

آیا ظواهر روابط خوب بین طالبان و دولت چین برای انکشاف صنعت معدن کفایت خواهد کرد؟

چین که قبلاً به مقدار هنگفت بالای مس عینک سرمایه گذاری نموده است حالا می کوشد با استفاده از این شکل نو سیاسی به منافع خود عمل کند، به این گونه حق اولیت به ثبات سیاسی و صلح می دهد.

اما فاصله بین پوتانسیل افغانستان و ظرفیت استخراج، بسیار بزرگ است: ساختار های اداری مملو از فساد، منابع بشری ناکافی و شبکه های سرک ها نامکمل. بالاخره شرایط اروپا مبتنی بر این است تا در مورد اقتصاد و مخصوصاً اقتصاد معادن مراقب باشند. زیرا با استخراج آن برای صنایع اروپایی باید سوال مربوط به احترام گذاشتن به حقوق بشر و محیط زیست مراعات گردد.

آیا چین خطر باختن بازار های غربی را با بستن امید به مسیر افغانستان متحمل خواهد شد؟ چانس زیاد است که منابع زیرزمینی افغانستان برای مدت طولانی یک ظرفیت غیر قابل استفاده باقی بماند.

